

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Als Gort in Frankrijk

Gort, I.

Citation

Gort, I. (2007). Als Gort in Frankrijk. *Bestuurskundige Berichten*, 22(3), 19-21. Retrieved from <https://hdl.handle.net/1887/3211627>

Version: Not Applicable (or Unknown)

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <https://hdl.handle.net/1887/3211627>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Bienvenue in Sarkozyland!

Door Amir Nazar

Het lijkt alweer lang geleden. Mei 2007 stond in het teken van de presidentsverkiezingen in Frankrijk. Na 12 jaar Chirac was Frankrijk toe aan verandering. Dát was dan ook het centrale thema van de presidentsverkiezingen; de hervorming van Frankrijk. Met spanning keek Europa naar deze Franse strijd; brengt Royal het socialisme weer terug in het hart van de Franse politiek of slaagt Sarkozy er in om het centrum rechtse UMP aan de macht te houden? Een lange tijd leek Frankrijk mateloos verdeeld tussen de kampen, maar in de tweede ronde won Sarkozy overtuigend met 6% voorsprong op Royal.¹

Terwijl de Socialistische Partij hun nederlaag probeerde te verwerken, kwam Sarkozy met zijn eerste plannen naar buiten. Sarkozy werd, zelfs nog voordat hij was ingezworen als President, al gezien als een van de meest ambitieuze Franse presidenten ooit. Gedurende de eerste maanden in het Elysée heeft de nieuwe president laten zien dat leiderschapsstijl uitermate belangrijk is voor een succesvolle verwezenlijking van al die hervormingsplannen. Sarkozy's leiderschapskenmerken en zijn beleidsplannen op een rijtje.

Wat hij wil:

- Met 8,1% werklozen heeft Frankrijk te kampen met de grootste werkloosheid van heel Europa. Het is dan ook niet verbazingwekkend dat Sarkozy dat als nummer één op zijn verbeterlijstje heeft staan. In 2012 moet de werkloosheid teruggedrongen zijn tot 5%.²
- Sarkozy wil meer geld uitgeven om de Franse economie op te peppen en de grote werkloosheid te bestrijden. Dat wil hij doen door belastingverlagingen wat dit jaar zeker tot 11 miljard euro moet gaan kosten. Daardoor zal Frankrijk het financieringsstekort mogelijk pas in 2012 - twee jaar later dan in de EU afgesproken - op nul hebben.³
- De staatsschuld moet teruggedrongen worden tot onder de befaamde 60% van het Bruto Binnenlands Product (BBP).
- Europa moet zo snel mogelijk uit het verdragscrisis komen. Daarom bepleit Sarkozy actief om een versimpeld EU-verdrag aan te nemen waarin alleen bestuurlijke kwesties centraal staan, anders dan constitutionele wijzigingen.

Wat hij doet:

- "I shall be a president who governs." Deze uitspraak klinkt ons niet meer onbekend in de oren als we aan Sarkozy denken. Vanaf de eerste dag 'in office' laat hij zien wie er de koers bepaalt in Frankrijk.
- Hij wil af van vele stokoude tradities van de Vijfde Republiek. Hij doet dus alles wat ongebruikelijk is. Zo was het zeer ongebruikelijk dat Sarkozy op 9 juli j.l. persoonlijk naar een EU-vergadering van ministers van Financiën kwam om zijn plannen voor de Franse economie te verdedigen.
- Le Figaro noemde hem al de "Hyper-President".
- De president heeft zich nadrukkelijk bemoeid met de benoemingen van alle ministers voor het nieuwe kabinet. Normaal gesproken is dit de taak van de premier.
- De ministersploeg bestaat uit 7 vrouwelijke ministers, waarvan 3 afkomstig vanuit een etnische minderheid.
- Met de keuze voor Mr. Fillon als premier zorgt Sarkozy ervoor dat niemand hem in de weg loopt. Fillon is 'a calm diplomatic minister who can balance the new president's penchant for impulsive behaviour and activism'.⁴ De vijfvoudige ex-minister staat bekend als een 'kundige hervormer', waarmee nogmaals onderstreept wordt dat Sarkozy serieus is met zijn plannen tot hervorming.
- Aan het eind van de 9e etappe van de Tour de France, moedigde Nicolas Sarkozy de wielrenners aan. Zijn jeugdigheid straalt er vanaf.
- Tijdens het defilé van 14 juli maakte hij een stop om de toeschouwers te begroeten. Nog nooit eerder maakte een president een dergelijk gebaar. Het is duidelijk dat Sarkozy een leider wil zijn voor het gewone volk.

Noten:

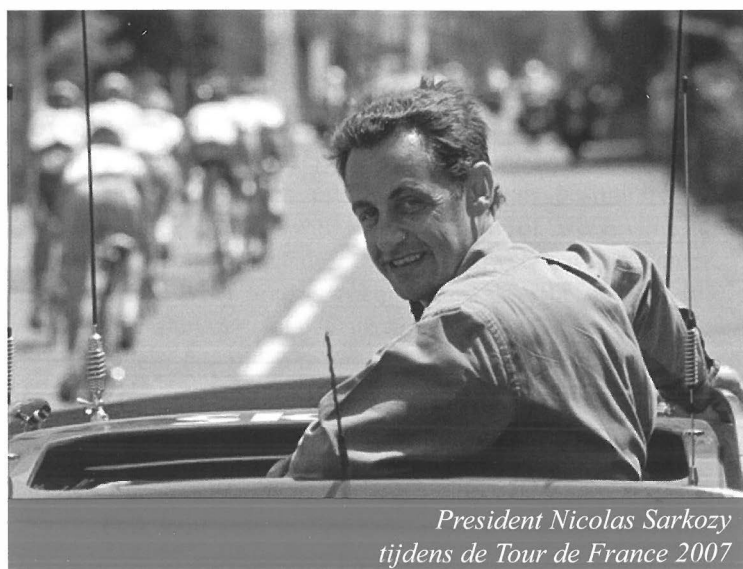
¹ http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/country_profiles/998481.stm#facts, 20 juni 2007

² Het Financiële Dagblad, 4 juli 2007

³ http://www.elsevier.nl/nieuws/europese_unie/artikel/asp/artnr/160276/index.html, 10 juli 2007

⁴ <http://www.spiegel.de/international/europe/0,1518,483604,00.html>, 18 mei 2007

⁵ http://www.nrc.nl/buitenland/article712106.ece/Eerste_luitenant, 18 mei 2007

President Nicolas Sarkozy tijdens de Tour de France 2007

Als Gort in Frankrijk

Ilja Gort is Nederlandse wijnboer in Frankrijk. Hij runt zijn Château de la Garde samen met zijn Franse bedrijfsleider Paul, z'n Australische winemaker David, Chef de vignes Alain, maitre de chai Philippe, tractoriste Rodolphe en plukkershulpje Jean. Zoals u begrijpt, laat deze wonderlijke menagerie van ego's zich slechts bestieren middels soepel doch inventief leiderschap. Hieronder een staaltje multidisciplinaire wijnboerenbestuurskunde

Door Ilja Gort

Eén van de dingen die mij in Frankrijk nog altijd in hoge mate intrigeren is het daadwerkelijke bestaan van iets dat in Nederland zo goed als uitgestorven is: hiërarchie. Op een lome herfstnamiddag proberen Paul en ik de precieze ligging van een waterleiding te traceren, als onze 'tractoriste' Rodolphe de fout maakt toevallig de hoek om te komen. "Rodolphe, kun jij hier even een gat graven!" sommeert Paul. En dan ontstaat de situatie dat Rodolphe, tot zijn knieën in de kuil, zich in het

zweet staat te graven terwijl Paul en ik daar ontspannen naar staan te kijken. Onze luchtige conversatie af en toe onderbrekend om Rodolphe aanwijzingen te geven: "Iets meer naar links" of "Doe maar iets dieper" en "Een beetje recht afsteken graag!" Dan rondt opeens Jean, het stuntelige hulpje van een van de plukkers, de hoek. Met een verrassend soepele beweging springt Rodolphe uit de kuil en overhandigt resoluut de schep aan Jean. "Graaf jij even die kuil, Jean" beveelt hij met gezaghebbende achteloosheid, om zich vervolgens

direct bij ons te voegen. Terwijl Jean zich met zichtbare tegenzin aan de arbeid zet mengt Rodolphe zich gretig in de conversatie en neemt meteen de gelegenheid te baat het gesprek op zijn favoriete onderwerp te brengen: de aanschaf van een nieuwe tractor met stoelvering en airconditioning. Af en toe onderbreekt hij zijn betoog en roept over zijn schouder instructies naar Jean: "Dieper" en "Recht afsteken!" Jean graaft gemelijk door. Af en toe loert hij hoopvol naar de hoek, maar iedereen is al naar huis.

GRAND VIN DE BORDEAUX

LA TULIPE

“Oh, monsieur Gort,” komt Rodolphe daags later bij me. “Ik weet niet of u het weet, maar het werk hier is werkelijk veel te veel voor één man.” Om de

weer aan de arbeid.

De lange rechte rijen wijnstruiken op een glooiend terrein maken het

“In Frankrijk iemand ontslaan is verre van eenvoudig. Men moet zich door een nimmer eindigende stapel uitklapformulieren bulldozeren, waarvan men er na voltooiing altijd minimaal één verkeerd ingevuld blijkt te hebben, zodat er weer van voren af aan kan worden begonnen.”

graad van onmenselijke uitputting waaraan hij ten prooi is extra reliëf te geven, slaat hij met een vermoeide zucht zijn ogen ten hemel en grijpt met een pijnlijk verwrongen gezicht naar zijn rug. “Ik kom gewoon niet toe aan de dingen die ik zou willen doen voor u, om de kwaliteit van onze wijn te verbeteren.” voegt hij er slim aan toe. Dan haalt hij een een verfrommeld formulier uit een van de zakken van zijn parachutebroek. “Bij de wijnuniversiteit van Bordeaux kunnen we een stagière aanvragen, die zou ik kunnen leren mijn werk te doen. Dan heb ik wat meer tijd om me bezig te houden met de langetermijnstructuur.” Ik beloof er over na te denken en hoopvol tijgt Rodolphe

onmogelijk te zien wat zich er tussen bevindt. Zodra iemand tien stappen de wijngaard in doet is hij totaal uit het zicht. Tenzij je precies recht voor die ene rij uit duizenden staat, anders vind je hem nooit. Vooral Rodolphe waren we erg vaak kwijt. Soms zagen we de rechtopstaande uitlaat van z'n tractor rokend boven de golvende groene bladerzee uitsteken. Maar was ik dan eindelijk hijgend ter plekke, dan was hij alweer spoorloos. Over het algemeen hadden we geen idee wat onze werknemer in zijn schild voerde. Lunchen evenwel, deed hij altijd

Ilja Gort's gouden tip: *Wanneer is een wijn goed?*

Als je duur is? Nee, niet automatisch. Er zijn hele lekkere wijnen die bijna niks kosten, en peperdure wijnen die zo door het putje kunnen. De prijs zegt weinig. Het gaat om de smaak. Als we een slok nemen en de smaak is meteen weg, dan is het geen goede wijn. Niet opdrinken, andere wijn opentrekken.

Blijft de smaak na het doorslikken nog enige seconden nazinderen, dan hebben we een wijn te pakken die helemaal oké is. In de mond laat hij een spoor van vreugde na. Heel even is hij onsterfelijk: hij is er nog, terwijl hij eigenlijk al weg is. Afdronk, noemen ze dat. Of mooier in het Frans: 'Finale'.

Nooit, ik herhaal NOOIT, vieze wijn drinken. Zelfs niet uit beleefdheid. Dan maar geen wijn, of in het ergste geval bier.

In een restaurant meteen een andere fles bestellen. Slechte wijn keuren we af of gooien we weg. Laten we dat bij deze afspreken.

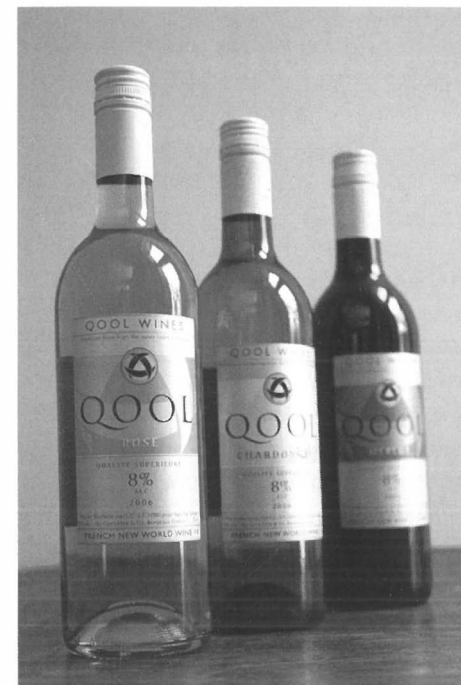
uitgebreid en langdurig. Vaak ook in een restaurant. “Het lijkt wel of Rodolphe steeds dikker wordt,” zei ik eens peinzend tegen mijn vrouw Turf,

“terwijl hij toch de hele dag lichamelijk in touw is...” Toen ik eens na uren zoeken waar onze werknemer zich nu toch weer zou kunnen ophouden, de deur van een oude schuur openduwde, trof ik daar tot mijn stomme verbazing een compleet tweepersoons bed aan. Met kussens en dekens en al. Een stapel beduimelde tijdschriften op een omgekeerde kist wees op frequent en intensief gebruik van deze schuilplaats. Dus hier bracht onze tractorist zijn dagen door! Na overleg met Paul besloten we het dienstverband met Rodolphe niet voort te zetten. Maar in Frankrijk iemand ontslaan is

verre van eenvoudig. Men moet zich daartoe door een nimmer eindigende stapel uitklapformulieren bulldozeren, waarvan men er na voltooiing altijd minimaal één verkeerd ingevuld blijkt te hebben, zodat er weer van voren af aan kan worden begonnen. Dit was duidelijk te hoog gegrepen voor mij. Het was zelfs de administratieve ‘die hard’ Paul teveel. Er was geen ontkomen aan, ik moest het ergste doen wat er bestond. Ik moest naar de boekhouder.

Boekhouder

Monsieur Trichard is een lange magere man met evenveel gevoel voor humor als een dode vis. De man is zo saai dat als hij klaarkomt, er in plaats van zaad, een stofwolkje uit zijn geslacht spuit. Hij oogt als een kruising tussen Mitterand en Giscard d'Estaing en gedraagt zich daar ook met graagte naar. Hij bezigt een ijdele manier van spreken die veel vergt van de luisteraar. Het is elf uur in de ochtend als ik, in de Rue des Arcades achter het rangeerterrein van Libourne, het statige gebouw nader waar monsieur Trichard resideert. Al mijn goede voornemens ten spijt, slaag ik er slechts ternauwernood in de sterke aandrang om rechtsomkeert te maken en hard weg te rennen te bedwingen. Met een gelaten zucht druk ik op de bel. Monsieur Trichard ontvangt me met

een minzaam gelispelde begroeting, geeft me een slap handje en gaat me met koninklijk geheven hoofd voor naar zijn kantoor. Ik volg zijn rijzige gestalte alsof ik naar het schavot moet. Het vertrek dat we betreden is van onder tot boven gestoffeerd met dik kleigrijs ribbeltapijt. De ramen zijn hermetisch gesloten en de gevoelstemperatuur is ongeveer vijftig graden celcius. Ik weet een spontane aanval van claustrofobie en vluchtdrift te onderdrukken en neem plaats op het sleetse stoeltje dat hij met met een kort gebaar toewijst. “Assiez-vous, monsieur Gort.” Met statige passen schrijdt de ‘comptable’ door het bloedhete vertrekje naar zijn schrijfbureau, trekt de pijpen van zijn broek iets op en neemt omzichtig plaats in de comfortabele lederen bureaufauteuil. Hij buigt zich naar voren, zet zijn ellebogen op het groene vloeibladd en plaatst met een precisieus gebaar zijn vingertoppen tegen elkaar.

Dan trekt hij één wenkbrauw omhoog, kijkt mij aan of ik iets ben dat naast de vuilnisbak is gevallen en gorgelt met een geaffecteerde keelstem: “Monsieur Gort, een wijnbedrijf leiden, dat moet u begrijpen, dat is geen sinecure.” Deze woorden laat hij even veelbetekend in de lucht hangen, dan volgt een gedetailleerde uiteenzetting over wat ik allemaal verkeerd doe.

Met een zuinig mondje en op belerende toon krijg ik de ene kritiek na de andere over mij uitgestort. Denkend aan alle moeite die wij ons getroosten om ons *château* tot bloei te brengen, probeer ik mijn zielenborst vrij van kwade driften te houden maar tevergeefs. In mij begint een storm te woeden en ik krijg acute moordneigingen. Het liefst zou ik mijn vingers om die kale kippenek leggen en hem krakend zijn strot dicht knijpen tot hij gierend om genade smeekt. ‘Kalm blijven!’ bevel ik mijzelf. ‘Let

Zoveel druiven als dat er aan een tros hangen, zo veelzijdig is Ilja Gort (1951): musicus, publicist, kunstenaar, vinoloog en wijnmaker zijn slechts enkele etiketten die je hem op kunt plakken. Hij gaf geluid aan de STER-reclames met catchy composities voor ondermeer Duo Penotti, Randstad Uitzendbureau en Nescafé. Als wijnmaker tussen de 15 hectaren aan wijngaarden rond zijn Château de la Garde in het Zuid-Franse Saint-Emilion creëerde hij ondermeer Albert Heijn-wijn 'La Tulipe'. Hij oogstte niet alleen de druiven, maar ook vooral lof en won vele prijzen op Franse en internationale wijnconcoursen. In 2003 werd hij zelfs als Nederlander(!) uitgeroepen tot één van de beste wijnboeren van Frankrijk. Ilja Gort staat ook aan de basis van de bijzondere fruitige en alcoholarme kwaliteitswijn 'Qool'. Meer gepassioneerde wijn-verhalen van Ilja Gort zijn te lezen in zijn boeken 'Leven als Gort in Frankrijk', 'Overleven als Gort in Frankrijk', 'Met Gort de Boer op' en het 'Wijnsurvivalboek', allen verschenen bij Uitgeverij Tirion.